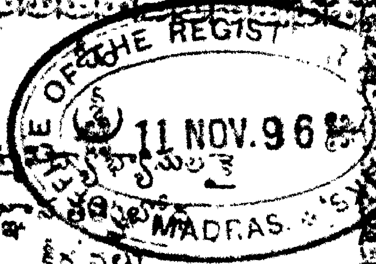
బ్రహ్మ విద్యార్థులకై జ్ఞాన

ఆత్మబోధ కీర్తనలు

బ్రహ్మ ... భ్యాసములకై

కీర్తనలు

శ్రీ

పగడాల కాశయ్య శివయోగి గారి
శిష్యుండగు
చవ్వాకుల సుబ్బయ్య నాయుడు గారిచే
రచియింపంబడి

డబీరు కృష్ణమూర్తి సూరి గారిచే
పరిష్కరింపబడి
శ్రీకాకుళంబున శ్రీగాయత్రీ ముద్రాక్షరశా
లయందు ముద్రింపంబడియె.

౧౮౯౬ సం॥ సెప్టెంబరు నెల.
కి॥ వెల ౧ అణా

ఓం

శ్రీసద్గురవేనమః

కం॥ వందనము నీకు దేశిక। పొందిక నీపాదముగ
ల్గి భూరి కరుణన్నా॥ డెంద మనుము దర మానసా
నందంబుగఁ జూపుమయ్య నాదాతేశా॥

ఉ॥ దక్కెననీడు దక్కుచలె నైన శిఖామణి పీవ
టంచు నా। దిక్కును సద్గురుండవును దీనము। నం
బుజగర్భు విష్ణువుల్। మిక్కిలి కంటి దేవరయు మి
న్నును మన్నును నక్షరంబు నీ। వొక్కఁడ వంచు నమ్మి
తి మహాత్మ్యాజ్వలనై భవ దేశికోత్తమా॥

కం॥ చెవ్వాకల వంశంబున। నివ్విధముగఁ గలిఁ
గి నీవ యీశ్వరుఁడనుచున్॥ బువ్వులఁబూజింపుదు
నలి। మువ్వురకృప సుబ్బయాఖ్యనొగి యీ రీతిన్॥

కం॥ నామము సద్గురునకు నే ప్రేమగ శిష్యుండ
నైతి ఖేటకి యుం॥ కీనుహిని సాక్షిబూపెను। నా
మదిలోఁ గురుఁడు తెలిసినాఁడ గురుకృపచే

షట్పాదసీసమాలిక

ఆదినియక్షరాభ్యాసంబు జేయుచై। స్థవవిద్య
నారాయణప్పగురుని- తెలుగునిగంటువుల్ దీర్చి
న నాగ్దాలవంశజు వెంకటస్వామిగురుని- యోగా
దిమార్గంబు లొప్పగా జెప్పిన మాన్యానిరీదసోమ త
య్యనగురుని- అఖిలంబుజూడ బ్రహ్మంబను భావంబూర
. లిపె

వేసంగ జూపిన దేవపుంగి గురుని- తారకమంత్ర విధానంబు కృపతోడ-నెఱింగించినట్టి జగదీశ గురుని- లోకూపులో సర్వ లోకముల్ జూపు కామయ్యాది గురువుల మదిభజింతు॥ తే॥ గీ॥ నిర్మలంబైన పావని నిత్యకీర్తి- కామునిగఁ జేయు జయ్యారఘు నవిగొలుచు- నన్నుగన్నట్టి గురువుల నాత్మఁదలచి- యయ్యగారుని సద్గురూ భిక్షువనఘనుతించి- పరమపావనులను వారిభక్తిఁగొలిచి- యిట్టి గ్రంథంబు కృష్ణుని నేస్మరింతు॥

౧ వ కీర్తన ఆదితాళం రాగం నాదనామక్రియ

శ్రీగురు స్వామి చెప్పిన సాధనలో చింతన సేయవె ఓమానసా॥ అనుపల్లవి॥ ఆగురుడే సర్వాంతర్యామై ఆశించున్నాడే ఓమానసా॥ శ్రీ॥ యిందుకు దేవలోకారు గాసి జూచితే కొరంత పుడునంచు వె మనసా యిందుకు వారలకే నరకములో బడ గోరకుండ దేటో మనసా॥ శ్రీ॥ కాయములో నే మాయను వొలగెవ్వపాయము జూపె నె ఓమనసా- యేయెడ జూచిన యేక రూపమనిస్థాయిపర జైనే ఓమానసా॥ శ్రీ॥ కామము సద్గురు దెల్పిన గురుకుటుంబ సేవారియుండ లేవో మనసా- తర్కములకందువు యీమహిలో పల స్వామిని సారు వకేవో మనసా॥ శ్రీ॥ ధరలో చవ్వాకుల సుబ్బయ్యదాసుని స్థిరముగ నుంచవె వోమనసా- గురువ సేవను దురితము ద్రుంచే దొరయున్నాడే వోమనసా॥ శ్రీ॥

౩

౨ వ తత్వము.

రాగం దేశతోడి, తాళం రూపకం.

యేమెజీవనూ నీకుయిదనుంది గుణమూ॥అనుపల్లవి॥ పామరత్వముమీరి బామాలకుడజేరి। యిమమనికేసుగు రుస్వాముల నీహుమ్మతో పడదనుంచకి ॥యే॥ యెంచు కుయీమర్మము గురుసందీక్షాలిబిలె ధర్మము। కంసు ఫసంధేహామెంచుకన్నిసుడి। నందున మరియెందుకు యీతొందరజెందెందుకొయిక ॥యే॥ యాలనెయీ బ్రమలు గురునిలోనంటుండె చాలూ।పాలుమాలుం డకు లోలుడవైసుడి। కీరరిగితెనేలొంటముపుజాలెం దుకు పడజాలవు ॥యే॥ కానయ్యాగురుజేరక నీదు తేమలుదీరపింక। స్వామినిగురుపకి ధీమంతినుండిక తామసములుపిడిపోరక నీలోనీవెమనదుపి ॥యే॥ సుబ్బయదాసునకు గురుతబ్బితే నీకెందుకు—తబ్బి బ్బు జేసేది తగదానిజెప్పితే। అబ్బాయిది పాతక మని గొబ్బున నెరిసంచపెయిక ॥యే॥

౩ వ తత్వము.

రాగం పంతువరాళి ఆదితాళం.

మనసా సద్గురుడితడేయనుకోనవే। సద్గతి గను గొనవే ॥ప॥ యనుసరించుకొని తనపిదీర్ఘ్వమనిఘు నునివేడవే చెడవునీవుయిక ॥మన॥ వాదా చెప్పితె పినపిది మర్యాదా। యికనైనవారి పృదు పాదార పిందమె గతియనరాదా—వాదభేదములు పదలిపె

ట్టుటకు సాధకమిది నింపాదిగనమ్మవే॥మన॥ చాలా బ్రతిమాలితె వినవదియేల। లేకున్ననీకుయిది మేలా। నామాటవినవుయింకేల= చాలుచాలు నీజాలము దెలసెను కీలుదెలపి నిన్నేలుచునుండునె ॥మన॥ నేరూయియానగరిలో యిటువంటివారు। నీపాలిటికిని మంచివారు యిాచొప్పున దొరికినారు= వారి జూపుమని దరిజేరుంటే। గారవించి నిన్ను కరుణింం చెదరె॥మన॥ పగదాలవంశపావనుండితడె। ఇదిదె లసినమ్మితె మనుడీ జన్మాలు దెలిపించేనే= యిగపు నేదుమరి యింతటితో యిా। పగలురేయు నీకొక త్తైయుండునె॥మన॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసుకిదివ రలో। దెల్పినగురిమదిలో। స్థిరముగా నుంచవె నీ కతిత్వగలో= చరాచరము పరిపూర్ణంబులో। నిబ్బరం బుగను నీక్రుపంబుగందువు ॥మనసా॥

౨ వ తత్వము.

రాగం సురట తాళం జుల్వా, తంగంపాట.

మానసా నీతో నేను మనవిజేసుకొనినవినవు॥ప॥ అర్నిశాము గురుని శేవలందునుండవేమి శేతు॥మానసా॥ యెల్లమంచు గురునిగురుతు నెల్లకాలముంచుముంటే। వల్లవాడరూలవెంత నెల్లనొల్లకుండ లేవు ॥మానసా॥ ఆట పాటలందు గురుని జాడదెలసుకొన్నానంటె। బోటులాతో మాటలాడ సాటిగాదు యేటికినవు॥మానసా॥ ముప్పులేమ గురుని శేవతప్పకుం

డ జేయుమంటె వప్పవేమి శేతునేను చెప్పినందువ
ల్లపినవు ॥మానసా॥ సన్నదారిలోనగురుతు తిన్న
గానుజూడుమంటే। కన్యలందుగురుశునుంచి కాల
మెల్లబుచ్చెవేమె॥మానసా॥ తోడుబాయకాను గు
రుని గూడయుండమంటెపినవు। చేడెలాతొగూడనీ
కు వేడుకాయె పోడిమనసా॥మానసా॥ బాహ్యలం
ముద్యాన్నముంచ యేమిఫలము గలదునీకు। కాదు
యార్యుడెలపినట్టి నీవుముతోనుండవయ్యెయో॥మా
నసా॥ ధరనుసుబ్బయదాసవరుడు గురుని దరినిజే
రుమంటె। పరులతోడ సరసమాడ నరుగుదెంచేవే
మి శేతు ॥మానసా॥

౫ వ తత్వము.

రాగం నాదనామక్రియ తాళం ఆది.

వద్దునీకునే బుద్ధికిచెప్పెద వదులుముదుర్గుణ మెు
రేవొరే ॥ప॥ యెద్దుకీలినైరి నెదపికనా సద్దుల
పినరా వొరేవొరే॥వద్దు। చప్పుడుశాయక స్వగురు
కరుణకు యెప్పుడుతిరుగురవొరేవొరే। చెప్పినదెగు
రుకటాక్షమనియా సూటిచెలియురా వొరేవొరే
॥వద్దు। దొంగలువార్గురు నోచుకుండురా సంగతి
తెలియరవొరేవొరే। కంగారైతిరిగేవు పెద్దలకు
గానకుండనీవొరేవొరె ॥వద్దు॥ బియ్యేబియ్యాల జ
డిపితినిదియా భీకరమేటికి వొరేవొరె। అయ్యలనె
య్యము గెలుగకుంటెనీ బయ్యముదీరదు వొరేవొరె

॥వద్దు॥ నింనెలకొడిగిట్టంపకు రిగెవు సందేహా
ముతో పోకేవారె। అంపముగా గురునిందకోలది
తే సందేహముతో పోకేవారె ॥వద్దు॥ కామము స
ద్గురుపాదములందే యేమరియుండకు పోకేరారె।
భామలతోనేగా బడిపోనైన సత్త్రిపానా ఘటరా పో
కేపరె ॥వద్దు॥ సత్త్రిసుబ్బయదాసుడి చెప్పిన చట్టి
మాటగాపోదేరె। గట్టిగుముపై గురుముగిక్కస
ద్గురుని వెతకగాపోకేవారె ॥వద్దు॥

౭ వ కీర్తనము.

రాగము జువ్వా, జాతిస్వరము.

యేమిసేయుదువరా నాతానసినుదేవగా ॥ప॥
స్వామినీసన్నిధిలో నన్నుగావవే వేగ ॥యేమి॥
పాపజాతిదిప్పికో పెంచవేటక, పోపమినిదాటికి తా
పమొంద్దనుజేసికి ॥యేమి॥ వేగర్మిదెసికా జాగుతా
యబోకక। నాగరికనేదిక బాగుపడచునుస్వామి ॥యే
మి॥ నన్ను బ్రోవవేమయా నిన్నునమ్మినానయా।
సన్నిధారిలోనయా చిన్నపాపజాపమూ ॥యేమి॥
ధరలో సుబ్బయదాసుడు సరిగనుంచవేడుకు। గురు
డుదారికేయుండకు స్వారిపడనారియెందుకు ॥యేమి॥

౮ వ కీర్తనము.

రాగం ఆఠాణా అటతాళం.

యేమిశేతును గురువగా నాస్వామినీవె దేవరా। ప॥
నాపనాపి వినవుసికెది న్యాయమానద్గురువరా

॥యే॥ నన్నుగావనునీవయి నాపిన్నపము చెపిసినవ
యయన్నటికినిను మఱువనని నేనున్నవాడను చూ
డయి॥ యే॥ బాటదెలిపినవారని మీసాటివారెండు
లేరని నోటిమాటలు గావుసదిలో నాటియిది ఆగో
టువడలే॥ యే॥ చూపునకు అదిదిన్నది బహువ్యా
పకము గలిగున్నదీ రూపురేఖలు మాపులకు సంది
వోపికొయిమిడియున్నది॥ యే॥ గురునిసాయము లేక
నెవరికి కారానని దాగున్నది ధరను సుబ్బయ్యదా
సునకు ఆదినసనతోడుచున్నది॥ యే॥

దాస తత్త్వము.

రాగం సేహోనా అట తాళం.

జీవాత్ముయిటు దెలియుము సద్గురుపను సాకా
రునిగ రిగనుమ॥ ప॥ రాకిపోకనునిలపి యాకాసికిగని
జోకాతో వెలసియున్నారు మూటి యాకారమును
దెలపినారు వారి సేకారిసంపుంచి నారు॥ గురుజే
రు॥ జీ॥ యెటులుండెదనకేమి ఘటములో గురి
గాని దిటముగానుండునున్నారు మానకీటువంటిగు
రువారుబోరు సర్వసాక్షియై వెలసి యున్నారు॥
తేముగోరు॥ జీ॥ ఆదినెలపినట్టి బోధ గురువులని
మోహముతోనమ్మియుండు వారి పాదములే మది
గోరుచుండు యిప్పడల దరిజేరియుండు॥ మన
సుపండు॥ జీ॥ పగడాలకామయ్య సద్గురుడుండు ని
రూఢులైయున్నారుసుమ్మీ నిత్యపనిబూనిగురు నెత

కబోస్మి- వారిపాదారవిందావె నమ్మి నీసొమ్మను కొమ్మి। జీ॥ ధరలో దవ్యాపుల సుబ్బయ్య దాసుని పాశాము లెదజెమ్మివానే- దాసునిఅగలన్నియు దీర్చినారే- సంపదటిని కొసగయున్నారే॥ పలసియున్నారే॥ జీ॥

౯ వ తత్వము

జాగిస్వరం పంతాళం.

నన్నేలుకొనస్వామినాయక- దయను బాయక॥ న॥ నన్నేలుమని నిన్నే నమ్మితి [illegible] సన్నింపవయ్యా సద్గురునాయక- యెడబాయక॥ న॥ అనినాడునిసికే దాముపైవేడితినా- దోసములు యెంచకయ్యా దేసికా- నను పోషణ॥ న॥ మునుపు పొర్చిన వానికరిసిచేర్చ్యగానయుంటే నను [illegible] యింకా నుచివద నను బ్రోవరా॥ న॥ [illegible] యూపణాగయ కట్టిలో [illegible] నేను- కట్టము [illegible] నైగి- ఈశ్వరా సర్వేశ్వరా॥ న॥ యిలలో శ్రీ శ్రీ గాకుర ప్రకరములోని వెలసినయుడు [illegible] నైయుం నమయ్య వాచ్యా- అయ్యక॥ న॥ [illegible] నైను యీనుహాలో బోవకున్న। వానదిసినన్న ఓడువ- స్వామిగా బహుబ్రేమగా॥ న॥ సుబ్బయ్య దాసునకిపుడు గొబ్బునబ్రోచే కావనుచు నిబ్బరిమునవేడెద ఓకేశవా నసుగావరా॥ న॥

౧౦ వ తత్త్వము

రాగం కరహరప్రియ- ఆది తాళం.

మానసా నీకెంతో జెప్పిన నామాట వినవు॥ ప॥
ఘనబోధ్యమైన రూపును మనమున జూపించె గురు
ని- తనుం డని వేడుకొనగ డివె ఓమాయ మనసా॥
మనసా॥ భక్తి చేత గురుని గనుగొనే యుక్తి నీకు
చెప్పిన అను- రక్తిగాను యుండ వేమె ఓమాయ
మనసా॥ మనసా॥ చెప్ప వినవద్దు నీ వెప్పుడైన ను
గురునిగొలచుట తప్పదు నామాట వినవె ఓమాయ
మనసా॥ మనసా॥ మాయను జెందించక ఉపాయ
మున గురుని చెంత బాయనని పలుమారు జెప్పితి నే-
ఓమాయమనసా॥ మనసా॥ అంతముగ గురుని శేవ
లందే యుంటే చాలునన కెందుకే యీలోకనిం
దెలు ఓమాయ మనసా॥ మనసా॥ నామాట వినవ
ని నా కయ్య్యా గురునితో జప్ప కేమారి యుం
డానుస్వా ఓమాయ మనసా॥ మనసా॥ ధరలో
సుబ్బయ్యదాసు నేలే గురుడు నిరతము స్థిరమయి
యుండగ వరితమేల మాన జాలవె ఓమాయమ
నసా॥ మనసా॥

౧౧ వ తత్త్వము

రాగం కళ్యాణి- అటతాళం

కామయ్యా గురువర్య నన్ను గావవ దేమయ్యా॥
ప॥ శ్రీమాయతో నమ్మినాడ- స్వామి పరాకేమయ్యా॥

కామ॥ దరిజేరి యుంటినయ్య నన్నుదాసుని గజూడ
య- వరములొసగి కాపాడవే- కరమార లేటికయ
కామ॥ యింటివర్తమ్ము దెల్పనుడీ- వంటివారి జెం
టను- వుంటే వెంటాడంపను- బల్పించగ నావెంట
ను॥ కామ॥ పగడాల వంకీమునా పుట్టి అగడు నా
పై పేలయ- జగములోనా నీవాక్షంబు తగవుదీర్ప
నీవయ॥ కామ॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసుని వేగపరి
పాలించెటి దొరవని- మరుగుజొప్పవాసు మదిలో
గురి దెల్పిన గురువని॥ కామ॥

౧౨ వ తత్వము

రాగం జంజోటి- మటియాతాళం

గురుని వెతకితె నీదుగుణములు కుదురుదుకొను
నే జీవమా॥ ప॥ మదిని మరువకున్న నీకిది- వద
లియనుకో జీవమా॥ గురు॥ సంత మూటములోన బడి
బహుచింతనొందకే జీవమా- అంతరంగము నందు
గురుని చింతసేయవె జీవమా॥ గురు॥ కోటిధనము
న్నేటికే తల్లీ- కాటికేగన జీవమా- బాటదెలిపిన గు
రుని మరువక మాటిగానవె జీవమా॥ గురు॥ చదువు
చదివితినని గర్వము చాలుచాలునె జీవమా వ
దలకను గురుపదములంటి వాందలుంచవె జీవమా॥
గురు॥ ధనరుమష్టనామ సంవత్సరమునను దయ
జేసిరే- వినయమున కామయ్యగురుని కి తనయుని
గ ౬౦ గూడవే॥ గురు॥ ధరను సుబ్బయ్య దాసు-

తగఖర్శుడనుకో జీవమా- గురుడు జెల్పినగురుతుబూ
నన. గుణముగుదురు నె జీవమా॥ గురు॥

౧౩ వ తత్వము

రాగం మారువా- అట తాళము.

ఇదేసమయముసుమ్మా మానసనీవు- సదానిధా
నముంచుమా॥ ప॥ యదానిధిని నదిని నిదాన మొ
దలక పదారఠించగా మె ఆదారమనుటకూ॥ ఇ॥ పరా
కువలదికను గుర్తుగురుగంటే స్థిరానూఉంచుమిఃను
బిరానగురుపాప స్మరణజేసి తె- దరీనున్న సన్నదా
రివోరుకునీకు॥ ఇ॥ ముక్తికాంతనుకూడను గురుపద
ధ్యాన్నరిక్తిగానుంచుమిఃను- యుక్తిదెలపిన గురు
భక్తినీమదిలోన- శక్తినో జిష్టాపురిలో ముక్తిగనుట
కు నీకిదేసమయముసుమ్మా॥ ఇ॥ తప్పదోనమదిరుగ
కే గురుపదధ్యాన్న మెప్పుకుమదిరుపకె- చెప్పి
నగురుగాండే యెప్పుడుమనవకే తప్పనుంచినత
ప్పదునీనిధి॥ ఇ॥ నాయ్య గురుజేరక నీల్లోనన్న
పామరత్వముబోదిక యీమహిలోనిక స్వామిని
నమ్మక- ధీమంతను జిన యేమిఫలముుక॥ ఇ॥ గురు
నిమరువక వె నీమదిమున్న గురుతూవోరుకునవె
ధరలోను సుబ్బయ్య నరుని బ్రోవనుయీ- పురాన
వెలసి సుస్థిరూతైయున్నారు॥ ఇదే॥

౧౪ వ తత్వము

రాగం హిందూస్థానిభైరవి- అటతాళం

కామయ్యగురుజేరి కడతేరవేమె॥ ప॥ నీమనిష్ఠ
లోనిరూఢియున్నారే॥ కా॥ ఓంకారమును దెలిసి
యుప్పొంగినారే- సాకారస్వామునాదించినారే॥
కా॥ ఆరుమూటినివిడచి ఆటాడినారే- కారాణము
హిమలోకమున తెరిగినారే॥ కా॥ యింటిమార్గము దా
లమెరిగించినారే- కంటిలో ముక్కంటి కథలెరిగి
నారే॥ కా॥ దాసవరులనెల్ల దరిజేర్చినారే- గాసి
తెల్లదీర్చ ఘనులైయున్నారే॥ కా॥ ఇట్టిగురువు మ
నకువెట్లు దొరికెనే- గట్టిగ వారినిపట్టుండవలెనె॥
కా॥ సుబ్బయ్యదాసుని నిబ్బరముగను గొబ్బునగా
వనిశ్చయులైయున్నారే॥ కామయ్య॥

౧౫ వ తత్వము

రాగం కనూడ- ఆదితాళం.

దేవనన్ను బ్రోవ సమయము రే- శివయోగిమహాను
భావ॥ ప॥ భావములో నాదేవుడవని నీకు సేవజేసి
తి బ్రోవగానుబకు। దే॥ యెన్నిపురాణము లెరకి
జూచినగాని- మొదలేకైయున్నది నెరిగి సులభము
నుగాని- అన్ని దెలుసుకొని సన్నబిలములో చిన్నపా
పగముగొన్నయున్నవని॥ దే॥ సతతము నీవేగతియని
నమ్మితివాదా- యతవుగసుతునికి గతముదెలుప పని
గాదా- అతివేగమె నామతనిదిలపి సద్గతిజూపను నే
మతిజేసెదనయ్యా॥ దే॥ గురువరనిను నెమరినారి వే
డితినయ్యా- వనుపరునిగ జాడక దురిత మూడదీవ

య్యా స్మరణజేసి నిను గిరిగానుంచితి దరిని జేర్చి ప
తిపురము బాపుమని॥ దే॥ ధరలోచ వ్యాకులపడ్డ య్యా
దాసుని స్థిరపర్చ నీవే దేవా నిరతముగాని సుదృఢం
బ్రహ్మముక్తి నెరిగించుమ నీవు కానా వరము నిచ్చి
నను గిరిగానుంచిన గురుడపద్మము పాదినము స్మ
రించెదను దే॥

౧౬ వ శబ్దము

రాగం నాదనామక్రియ ఆదితాళం

జీవనా యికచాలు చాలు॥ ప॥ గురుస్వామి జూ
పెను మదిలో మాయాంతకీలు॥ జీ॥ గురవర్ణింటికి
కర్తగాదా సర్వశాస్త్రములంతున చెప్పిండి లేదా
మరుపుజెందుట నీమర్యాద- స్థిరపడితే నీకుముక్తి
దొరకబోతుందా॥ జీ॥ నేనెన్ని జెప్పినగాని నవ్వు సన్న
ద్ధారిగాచుకొని యున్నగుండావు- కన్నవారిని తెల
సుకోవు- ప్రసన్నమైతే నీలో అన్ని జూడేవు॥ జీ॥
యీదేహము సగనానీకు యింకా దేహములున్నవ
ని తెలసిందేనాడు- యికనైనా బుద్ధి చెడనియకు
మందిసుఖము జెందెదవు యిక్కడకైన బోదు॥ జీ॥
యీగురుతు తెలసినవారు లోకమాయను మాయ
మున దొలగించినారు తానే తానై యుంటున్నా
రు- సర్వభూతదయాళులై నిలచియున్నారు॥ జీ॥
నిన్న మొన్నను పాడ్యవారు వారికన్నా నీవెవరూ
నా మొంకకేమారువున్నారు కాముయ్య గారు నా

రి పాపము లన్ని మొక్కి మన్నించవలెను॥ జే॥ ధరలో
సుబ్బయదాసవరుడు పరవురములోనున్నట్టి హరిని
తెలిసి వారు చెరిపేది యిది నీకు సురుడు చెప్పిరి
ఒరికి చెరిజేర్చినాడు॥ జే॥

౧౯ వ సంఖ్యము

రాగం వసంతం - అటతాళం

యేమెరుగను వాతో నెందుకు యింపోరు॥ పల్లవి
శామయ్యగారు సన్యాసులైయున్నారు॥ యే॥ గురు
నిష్మరించక గుణములు దలరే జీవ పరరాస్యమెరిగే
టి హరిగానుకోవ॥ యే॥ అటము జేసుకొని దిటముగ
మాతన గటములో గురికొరుకు నెటు చెదరకుండ
నా॥ యే॥ శాస్త్ర దినములనుండి పూని చెప్పినవివఖ్య-
మానక మఠిలో నిదానముంచ లేవు॥ యే॥ వందిబు
ద్ధులు బదలక చందలపడక వందనజనుల పొదుంచవు
సకెందుకే॥ యే॥ యిక నైనా వానమాట విని యూర
కున్నా సకలాయు నీ వెరిగి సాధింతు వన్న॥ యే॥ న
మ్మిఅవాహాలవాన కన్నెరశాయను పన్నగారి గన్న
యన్నా నేమేలునీకు॥ యే॥ దరలో సుబ్బయ్యాదా
సుగురిగానుచున్న పరుగు లెత్తు నీకు హరిగాదొర్ద
న్నా॥ యే॥ జే॥

౨౦ వ సంఖ్యము

రాగం ముఖారి - అటతాళము.

వద్దు జీవ వద్దిమండ్ల లేదు॥ వ॥ వద్దు జీవ వాదు

స్వాయువనుమిక - గిద్దరించు గురుడు సర్వనాయక
వే ॥వ॥ ఘనుల చెంగ జేరి వినయము తో నుండి పని
గాయరాదటే. తనయుని వలెను ॥వ॥ చెంచెలబుద్ధి
మరుంచ రేనీ - గొక్క మంచిగురుడు బాధించాదే డి
వ ॥వ॥ అన్నిటి [illegible] న్న [illegible] న్నగురి [illegible] న్న [illegible] న్న
ప్రాంతరిలన్న సన్నుయనుగాన వె ॥వ॥ చెప్పినగురు
నం కేగప్పు యోచించిన మన్న [illegible] నే [illegible]
[illegible] ॥వ॥ [illegible] య్యగారు [illegible] శేషు [illegible]
[illegible] నారు [illegible] నను [illegible] ॥వ॥ [illegible]
[illegible] సత్యయజ్ఞానునికై [illegible]
[illegible] నై నా ప్రార్థించుచున్నా ॥వ॥

౧౬ వ గీతము

రాగం పరజు ఏకతాళము

గురుగారు నను గావుమయ్యా ॥ప॥ నిను [illegible]
జు చు [illegible] గయ్యావే ॥గురు॥ [illegible] ని
యు [illegible] గా [illegible] రువర [illegible] వారంటిగా [illegible]
ని లా [illegible] ంచు మేలించు పాలాబడితి వేగ ॥గురు॥
యున్నానని [illegible] గురువర నన్నాదరి గ
న్న [illegible] నేను [illegible] న్నాను [illegible] న్నాను [illegible]
[illegible] న్నాను [illegible] ॥గురు॥ నాయను జెందిం
చకా గురువర [illegible] యిపతి మరిపిక - యేయెడబాది
న వ్యాయము లేక నీ - సాయము గోరిని - బాయక నుం
డు వేగ ॥గురు॥ కోపగించ నేలయా - గురువర - ఓ

పాజాలరావయ్యా నీపాదములు నదిలోపాలనుం
డన దీపాముగనుపించు- వేసాని బూడిన ॥గురు॥
మెరిపిన వేళనయ్యా- గురువర- ! దుగ్రాజాడ వేము
య్యా ధరానుసుబ్బయ్యదాసుని పోషింపవరాను వ
లపి! చిరానరావేగ॥ గురు॥

౨౦ వ కీర్తనము

అఠాణాళము రాగం హంసధ్వని

గురురాయి ననుగావరావ ॥ప॥ నన్ను పరులకొ
జూడకు మహానుభావ ॥గురు॥ జీవము- నామదిలో
వదిలుండబోదు కావరి నేమోయది- గానలగ గా
దు ॥గురు॥ యెటుజూచినా గాసిబడి దేహము నా-
కూటపడనియ్యబోదు నా గాశ గల నరసా ॥గురు॥
బాలస్నేహము నన్ను వదిలుండలేక ౹లు తెలిసి
నంతలనయినా జోలిజానవ ॥గురు॥ కీడు దెలియక
ధరలో నాదుమనుండు పాడుబొంకెల పొంచెప్పుదు
వేదనైయుండు ॥గురు॥ గూఢకడని ఖ్యాతికి యెం
దుకు దెల్పగా- కోరికనమున్న పాడింపవెవ్వారిక
గనా ॥గురు॥ బహు బాధపెడుతుంది దాదయ్యా
స్వామి- బాలురిమదిలోన స్థిరపర్చవేమి ॥గురు॥
రామయ్య కరుణాకై ప్రార్థించ నంతు లకు- దీనా
నాదులో నిలతుంకేవరకు ॥గురు॥ ధరలోదయ్యా
తుం సుబ్బయ్యదాసు- పతిపాదదిక్షయుబు నెల్లదాసు
నిలతు॥ గుప్త రామునగా నాను

౧౮ వ కీర్తనము

రాగం అసావేరి అటతాళము

యేమె జీవను నీతో యెంగని జెప్పుదు యేమిసేతు నెజీవనా- యిదినీకు న్యాయమా ॥ప॥ నామాట వినక యింకేమి సలదినావో- యీపిగ్గునున్న స్వామి కృప గలువా గురికోరుదునా ॥యే॥ అయ్యవ్యాసదు గాయత్రము యిన వేళ కల్హార రాయిదగునా- నీవు చెల్లునా- వెయ్యారు విధముల నెయ్యాన జెప్పితే అయ్యాన్యానదురితము లన్ని తొలగించును- పాలించు చును ॥యే॥ మున్ను అనేకులు నిన్ను యిది చెప్పరాని చిన్నా పెద్దలు చెప్పగా- నేజూడగా- అన్నినిజమే కాని యీ దైవమన్నించు- నిన్నుంచ గురుదెంత నున్నానువకలకే- యీ చదరక ॥యే॥ పాలుగాలిచి పనులకీలాగు చూరుకోను- యేలాగు మానసొప్పనే- చాలించను- కీలుకెలపినగరుని పాలైయుండిన నీకు మేలుగలుగునా- జోలిగాలుంచన- నిలుపుం దినా- ॥యే॥ ధరలో దమ్మాకుల సుబ్బయ్యదాసుడు మరిమారి చెప్పుచుండ- నీవిని యుండ- పరిపరి విధముల వరుసు తెల్పు నీకు చెరుపని తెలియవుగా- గురు తెరుగవుగా ॥యేమెజీవనా॥

౧౯ వ కీర్తనము

రాగం మోహన కాంభోజి చాపు తాళము

గురువర నేనని మరిమరి చెడితయ్యా ॥వా॥ ...

మఱచేటికి వరునిగజూడుకయ్య ॥గురు॥ వెయ్యారువి
ధముల వేషిన రావెందుకు- కయ్యాలకించు నామ
కయ్యామదరేవరకు ॥గురు॥ మోదముతో వేడితిని-
పాపములెనమ్మితిని- బోధించినా గురిముడని- బేదిం
చపోతుంచగాని ॥గురు॥ నిర్మలముగ నీవు- ధర్మమె
సంగినావు కర్మములేకున్నవు- ఖర్మము వదిలున్న
వు ॥గురు॥ రాజయోగముతోను గాజులపీథిలోను-
నిజముగ సుబ్బయ్యదాసను తేజముగా నుండకను
॥గురువర॥

౨౩ వ తత్వము

రాగం ముఖారి- అటతాళము

ఏమె జీవా స్వామిదిగనవా ॥ప॥ ఏమె జీవనీ
కెమెంత జెప్పినవినవు స్వామి నిజరవితే మరియేమి
తోవ ॥ఏమె॥ యంత్రతంత్రములకు యెఱుగరానిది గు
రు- మంత్రములకులోనై శాంతియున్నదిగా ॥ఏమె॥
కన్నులక్షలకగాకున్న పదవినానమెన్నడు జూడాని
సన్నారదిగా ॥ఏమె॥ రాకపోకనుదిలపి యేమైగ
నలోకిరావిందినారే- నీకేమితోవ ॥ఏమె॥ ముగ్గు
రమ్మ్యాలకు మూలమయినగురుకు- దగ్గిరయుండగ
సిగ్గులేదె ॥ఏమె॥ దారకామునకికి దూర కొడుకుల
కయిన- యిరువారికి బోరె నరకామొగదవే ॥ఏమె॥
అందనిగురురునివ యందున గవుతుంచె- తొండా
[illegible] ॥ఏమె॥ నీవు నాబుద్ధి లోన

నిలకడలేకుంటే- కామయ్యసద్గురుడుగావ నున్నా
రే ॥యే॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసు మొరవినేటందు
కు- కరుణగలిగి గురుడు స్థిరుడైయున్నారే ॥యే॥

౨౮ వ తత్వము

రాగం కమాచి- ఆదితాళం

జీవా వామనాపినవా- అను దినమున వేడెద ॥ప॥
జీవ నాశనపిని- శోవభాపినగురు భావము తెలసు
కొని వెనిబోదుఃక ॥జీవ॥ అరమరలేటికే పరముధో
రుకటకే- బిరబిర నీవేపోయి మొక్కజెట్టుము యిక
॥జీవ॥ అండపిండ బ్రహ్మాండములన్నియు- నిండుగన్నీ
లోనుండజూపునిక ॥జీవ॥ యిదేసమయమున వదల
కగురుపద- నిదాన ముంచన చదరవు నీవిక ॥జీవ॥
చెడెదవనుచునీతో నుడిన జడకను- దుడుకు పడక
గురుడకు జెరుమిక ॥జీవ॥ కామయ్య సద్గురు డీమ
హిలోపల- సామాన్యులనుకొని వేమరి యుండకె
॥జీవ॥ సుబ్బయ్యదాసుని శబ్బరశాయకు- యెబ్బం
గినైన గురుతబ్బునె నిజముగ ॥జీవ॥

౨౯ వ తత్వము

రాగం సురట- ఆదితాళము

ఓ మాయజీవా ఓ మాయజీవా ॥ప॥ నీ కాయ
మస్థిరమనుకోవా ॥ఓ॥ గురు పద ధ్యానము స్థిర
ముగనుంచితె- తిరముగాని గురు తెరుగునువే నీవు
జీవ ॥ఓ॥ పలు మరు జెప్పితె నిలకడలేకను- శాల

కేగిటిరుగుట చులకతనముగదె జీవ ॥ఓ॥ నమ్మతో నామాటిమ్ముగ మదిలోనస్మరించి- పదవిమ్మని వేడవె జీవ ॥ఓ॥ కన్న వారిగురి నున్న తముగనీ- సన్న ధారిలో ప్రసన్నమవుమగదె జీవ ॥ఓ॥ ధరను శ్రీ కాళహపురములో కామయ- గురుడునీకువరమిచ్చ నమరువక జీవ ॥ఓ॥ తబ్బిబ్బు జేయుట ధర్మము గాదని- సుబ్బయ్యదాసుడుబొబ్బలుబెట్టెనె జీవ॥

౨౬ వ తత్వము

జాతిస్వరం- ఆది తాళము.

గురువరనిను నే వేడెదను- సరిగాదయజాగా వుమికను ॥ప॥ దురిత పడిన యీ జీవునకు- పరము జూపిదిని దురిత మాన మునకు ॥గురు॥ యేమి జేతు యీజీవునితో- యంతని జెప్పుదు పిన యమతో- స్వామిమీరు నామనవినియీ- తామసములు మరి తలవులోనుంచక ॥గురు॥ అవసరమని నే వేడిటని- వకనిముషము నిలుమని జెప్పితిని- సంసారిగ నేనుం డిరిని- యీకయింక కాయకనిపలుమరు వెలపితి ॥గురు॥ యెంతజెప్పినా వినవయ్యా- దీనిపంతమే మోనాతో జెలువయ్య యింకే నాదోకమునివయ్యా- నిరంతర మునవా చెంతవిడువదిక ॥గురు॥ యింకే అందరినీ వె దుపునట- దీనీ- వదిలవరచె వారు మీరేనట- అదివి నీసంతోషముతోను- మదిబెదరక మిముసదా గొల చెదను ॥గురు॥ తెటూదదర కుందేవ్వరకు- గటము

లో గురిగన దిటపరచు- పటాటోపములు మాళ్పిం
చు- నిటలాక్షునిగనె ఆటమునామదినుంచు ॥గురు॥
చవ్వాకలసుబ్బయ్యదాసునకు- యివ్విధమునశాయ
మేలనీకు- నివ్వేస్థిరపర్చెటుబోకు- యెవ్విధమునమ
దిగురు తెరుగుటక్కు ॥గురువర॥

౨౭ వ తత్వము

రాగం శహానా- అట తాళము.

అయ్యయ్యో గురురాయ యీజీవునితో నేను-
యెటులభరింతునయ్యా ॥ప॥ వయ్యారముగ గుండ
గొయ్యాలతోపొందు వదలాక తిరుగు నయ్యా- భ
యపడదయ్య ॥అయ్య॥ మీగుడినికిపూనుకొనియుం
టేగాని- పేరునిలవనిచ్చునా- వూరాక యుంటే
నేకోరీనకోరిక దారికి రానిచ్చునా- గురు తెరుగు
నా ॥అయ్య॥ యేమిచెల్పను స్వామిమీయందు తల
పుంచినానుదిళ్లోనుండదు ప్రేమతో నేనెంతో లే
మిగజెప్పిన- జామయినానిలచుండదు- క్రమ్మమెరుగ
దు ॥అయ్య॥ అద్దు మీరినది గద్దరించిమీరుబుద్ధిజెప్ప
లేకుంటిది- ప్రొద్దునలేచిందే కద్దులేకనెవ్వారుసుద్దు
లులో నుంటుంది- పెద్దను కుంది ॥అయ్య॥ ధరలో
సుబ్బయ్యదాసు నిరతాముకుముజూచెగురిదొరికితె
చాలును- స్మరణామురువకుంచ త్వరగా జీవికిమీరు
మరువక జెప్పి తేము- గురిదొరుకును ॥అయ్య॥

౨౮ వ తత్వము

22

రాగం నవరోజు- ఆది తాళము

దేవానసునీభావములో ॥ప॥ శివతునిగ శేసినను బ్రోవనీవె కావరావ ॥దేవ॥ దారిభావ మాదవ రిక ను- కోరితినామదిలో నిరాకారుని నిరతము జూప ను ॥దేవ॥ చాలానిన్ను బ్రతిమాలి వేడితె- యీలాగు జే యుటనీకు మేలానిపాలబకితె ॥దేవ॥ దేవా నామ నవినుమికను- సావాధానమునసద్గురు కామయ్యాశి వయోగని వేడితె ॥దేవ॥ అబ్బాజీకి అమగ వయ్య సుబ్బయ్యాదాసుని చాలా యిబ్బంది పరుచు తుంద య్య ॥దేవ॥

౨౭ వ తత్వము

రాగం జంజాటి- రూపక తాళము

మానసా నీగుణములు కొనసాగ వ్యాకరో గదె ॥ప॥ మనవీవినగల గురుదేవోరకెవనరెరిగి తిరిగుం డవే ॥మా॥ ముందువలెనె నాతోనీవు- తొందరాగ మండకే గంమల్ని నీయందునవవటి- నిండెవాహై ముంచకె ॥మా॥ గురునిష్మరణ శాయకున్న గురుతు మొరుగజాలవె- తరుణమునబోయి గురుని మరుగు జొచ్చియుండవె ॥మా॥ దారిబాపినారు వారినిచే రియుండేమందిదె- మీరికోక వాకాలవిని కోరిమి కాయగదె ॥మా॥ సోహమనె రెంతత్త్వ రములతో దెవాసైనని దెలపెళ్ళి- జా- సోహమ్మని వేగురుని కదసందెహమైనే నేనుంటినే ॥మా॥ వంతులేదోగురుని

గొలచెదింతగాయవేమిగా- పంతమునగురుని చెంత సుంతామనిన వినవుగా ॥మా॥ కాగుయ్య గురునై పుకు మదిలో ప్రేమతో దల చుంచెనే- కామితా ములొసగి సుబ్బయ్యాదాసుని పోషించునే ॥మా॥

కీర్తనము.

రాగం-బేహాయిరి- అటతాళము

అయ్యారెయ్యా గురు రాయ యీ జీవున కు నేను యెంతి జెప్పిన వినవయ్య స్వామి ॥ప॥ వెయ్యారువి ధముల వేడుకున్నను వానెయ్యాము నిలుప దయ్యా ॥అ॥ మీపాదములు మదినిచూపులో నుంచుమంటే ఓపిక లేదనెనయ్యా- వేపార గమిమి స్వరూపాము జూడంటే కోపాముగనుండయ్య ॥అ॥ గురురాయు నెప్పుడుమరువాకగొలుమంటే- సరిగాదను చునుం డయ్యా- వరమగురుడెసీడు వరమిచ్చు నంటేను చిర చిరవురుకునయ్యా ॥అ॥ ఘనుల చెంతజేరి దినమతి గుగుమంటే- వినియూరకుండునయ్యా- వనిబూని గు రుసేవ మనములోనిలచుంచ వనరెరిగి తిరుగునయ్యా ॥అ॥ పరరహస్యదిమనకు బాగు పరచునంటే త్వ రపడిచెరుపునయ్యా- స్థిరముగ గురుసురుకు నెరును మంచెవినక వరుగు లెత్తుచు నుండయ్యా ॥అ॥ యీ లాగు జేసితే ॥యిడెలసు కెట్లు రూలవాడ వేమయ్యా చాలబడిని నరులగోని లేకుంత నాకోలిమాన్పించ వయ్యా ॥అ॥ కామయ్యా గురుడవై యీ జీవి కిటు

వదల యేమి న్యాయముస్వామి తనుదయ గలిగుం
టెచాలు సుబ్బయ్య దాసునకు యిక నేమి భయము
స్వామి ॥అయ్యవెయ్యగురురాయ॥

తెవారము.

కామయ్యసద్గురువర నను గావనీవె దేవర- నామ
నవిగ్రకొనుటకు- నిన్నుబహునమ్మితిని చూపుకొనకు
॥భుజంగప్రయాతము॥ యీ జన్మమందునన్ రక్షిం
చకుంటివి నే- దీక్షచే సూక్ష్మంబదెట్లు గందయ్య- కామ
య్యసద్గురు నాయక ప్రేమించు నన్నెడ బాయక
॥తే॥ గురువర నన్నుబ్రోవ- దొరవునీ వేకావ మరు
వనీగురుతుదేవా- పరపురము బాపను వేగ రావా
॥భుజ॥ వజా కెందుకయ్యా మొజా బెట్టితయ్యా వ
జానిచ్చియిటుల-మజా పెందుకయ్యా ॥కామయ్యా॥
॥తే॥ సదానినుగొలవ లేదా వాదా నను బ్రోవరా
దా- వాదా నామదిలోన- నిదానముంచుమన లేదా
॥భుజ॥ మదిన్ నమ్మితయ్యా- వదిలుండకయ్యా- పదా
ల్ బాడితియ్య నిధానించవయ్యా కామయ్యా సద్గురు
నాయకా ప్రేమించునన్నెడబాయకా॥

మంగళము

రాగం ఆనందభైరవి- అటతాళము.

మంగళమనిపాడరయ్యా ॥వ॥ వర సంగాతిదెలపి
నసద్గురునకు జయ ॥మం॥ గురునికిఆరతివ్వంతి గు
గు వరునికి హారతిచ్చుంటి గురి గాను కొంటి ॥మం॥

మంగళ ఆరతులుదెచ్చి- సరంగుడోల పీఠినుప్పొంగు
చు నిలచి ॥మం॥ మదిలో జూపెను వెలిగే జోతి-
అంమ పదిలాముగా నుంచు కర్పూరారతి ॥మం॥
రామయ్య గురుని మదినిలపి- అతి పామరుడే సు
బ్బయ్యదాసుడన్నిదెలపి ॥మంగళమని॥

మంగళము

రాగం ఆనంద భైరవి- ఆదితాళము

మంగళం గురురాయ నీకు మంగళం ॥ప॥ మంగ
ళంగురురాయనీవు పొంగుచు నాసంగనైకొని- లిం
గమూర్తిని నామదిలో నెరుంగ జూపినావు నీకిదే
॥మం॥ ముందు నీవు చందనాదిని అందముగ కర్పూ
రహారతి- పొందుపరచినాను- నాముదెందమందు ని
లచిఅందుకో ॥మం॥ మీరునన్ను జారదీసి దారిజూ
పినందులకు- ఓరిమితో నామదిని- కోరినానునైకొ
నుహారతి ॥మం॥ జింహ్వా పురిలో నున్నే నన్ను యు
న్వ్యధమున జేర్చినావో- చవ్వాకులవంశమునకు అన్వి
దమూన బాగుపరచు ॥మం॥ రామయ్య సద్గురుడవై
నను ప్రేమతో నేలినందుకు- స్వామి నామదిలో ని
న్నువేమారి యుండలేకను ॥మంగళం॥

ఆ॥ వే॥ గానరాని దొకటి మానకమనయందు
పూనియుండుగాని పోనిలేదు- లేనియడల మానల
నెవ్వరు నైకొరు దానినిలుప్రఘనుని నేను గొలుతు॥

గీ॥ పండి రామయ్య గురునిచే నిందుగాను- రా

నాయార్యులు మహిలోన క్షేమమొంది- నన్నుగృ
పతోడ పాలించి వారలుంచు- నెంచికీర్తనలను రచి
యించినాడా॥ గీ॥ పింగరామయ్య్యా గురువరునండ
జేరి- ముక్తికాంతను గాజులాకక్తి దొడగి- నట్టికాను
య్యశివయోగి నభినుతించి- స్తుతినిరచియించి నేస
మర్పించినాడా॥ తే॥ గీ॥ భక్తిరసగర్భితంబైన భా
గవతము- బోలె నీస్తోత్రసంఘపటలివలన- బరమసం
తోషమాన- సామ్రాజ్యవైభవంబులబడసి- నిత్యస్వరూ
పమైబరగుగాత॥

క॥ చెప్పితి సద్గురుకృపచే తప్పక సత్కవులు
జ్ఞానతత్త్వజ్ఞులు నాతప్పులు మన్నించెదరని యొప్ప
దుసేసింపమహిలో నేమరిభుతివ్॥

రామలింగగురవేనమః

సంపూర్ణము

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

వంశావళి

కళింగ త్రిలింగ ములని వాడుక చేయు చున్న దేశ్యమునందలి గంజాము మండలమునందు శ్రీకాకుళం తాలూకా ఉర్లాం హుండా కోడవరం గ్రామంబున నొంటరికుల వాశ్వగోత్రవంశజులగు - శ్రీ - చవ్వాకుల అప్పన్నగారికి పుత్రుండనైయున నేను నా వంశానుకూలమైన యాయుధోప జీవనము చేయుచు నింగ్లీషు సైన్యమున సుబేదారను నుద్యోగాభిషిక్తుడనై కొంత దేశ్యాటనసల్పి యుపకార వేతనము పొంది శ్రీకాకుళంబున కాపురముండి తాలూకాబోర్డుమెంబరుగాను మ్యూనిసిపల్ కౌన్సిలర్ గను పని చేయుచు చదువనేర్చినది మొదలు యోగదీక్షాగురువుల యొక్క సిద్ధాంతములను చేయుచు నుచ్చట విశాఖపట్టంబున లింగవంశజులగు పగడాల కామయ్య శివయోగిగారి సందర్శనము చేసి వారి దివ్యవృత్తి నరసి సేవించుచు - తత్పదపరాగ ప్రభావము యొక్క సూక్ష్మాంశము మాత్రము కొంతవఱకు తెలసి శ్రీవారి యందలి భక్తి విశ్వాసములకు సూచనగా శివపరమార్థ తత్వాను సంధాన కీర్తనలనురచియించి ముద్రింపించి శ్రీవారిచరణములకు సమర్పించి ప్రచురపరచి కొనినాడను యిది భక్తియోగప్రధానమైనది కావున తప్పులున్నయడల బండితులు క్షమింతురని ప్రార్థించుచున్నాడను॥ ఇట్లు దాసుడు॥

చవ్వాకుల సుబ్బయ్య నాయుడు.

మద్రాసు